

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6235/2025
19.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у ванпарничној ствари предлагача ЈП „Путеви Србије“ из Београда, против противника предлагача АА, ББ и ВВ свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Иван Раденковић адвокат из ..., ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 94/25 од 30.01.2025. године, у седници већа одржаној 19.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 94/25 од 30.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Прокупљу Гж 94/25 од 30.01.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Куршумлији Р1 244/2024 од 17.10.2024. године одбијен је као неоснован предлог за понављање поступка у предмету Основног суда у Куршумлији Р1 180/22, поднет од стране противника предлагача.

Решењем Вишег суда у Прокупљу Гж 94/25 од 30.01.2025. године одбијена је жалба противника предлагача и првостепено решење потврђено.

Против решења другостепеног суда противници предлагача су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ревизијом се у конкретном случају указује на неуједначену судску праксу приликом одређивања накнаде за експроприсану непокретност, што није основано, јер

се не ради о битно истоврсној чињенично-правној ситуацији, пошто противници предлагача до предлога за понављање поступка нису изјављивали правне лекове на одлуку о одређивању накнаде, за разлику од странака у предметима на које указују. На основу изнетог Врховни суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом одредаба члана 420. Закона о парничном поступку и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбама члана 420. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1), да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде (став 6), као и да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим се одбацује предлог за понављање поступка и решења другостепеног суда којим се потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка (став 5).

У конкретном случају противници предлагача су предлогом од 30.05.2024. године тражили понављање поступка правноснажно окончаног решењем Основног суда у Куршумлији Р1 180/22 од 06.04.2023. године којим им је одређена накнада за експроприсану непокретност. Судови су одбили предлог за понављање поступка првостепеним решењем од 17.10.2024. године, као и њихову жалбу на то решење - другостепеним решењем од 30.01.2025. године, које противници предлагача побијају изјављеном ревизијом.

У конкретном случају не ради се о ситуацијама из члана 420. став 5. ЗПП у којима би ревизија била увек дозвољена против другостепеног решења (о одбацивању предлога за понављање поступка, односно о потврђивању првостепеног решења о одбацивању предлога за понављање поступка), јер се не ради о решењу којим је одбачен предлог за понављање поступка. Ревизија је у овој правној ствари изјављена против другостепеног решења којим је потврђено првостепено решење о одбијању предлога за понављање поступка, дакле против решења којим није окончан поступак, што је претпоставка дозвољености ревизије против решења другостепеног суда из члана 420. став 1. ЗПП. Ревизија је у овом поступку изјављена као ванредни правни лек поводом одлучивања о другом ванредном правном леку (предлогу за понављање поступка), а дозвољеност такве ревизије се оцењује на основу посебно прописаних законских одредаба из члана 420. ЗПП. То значи да, уколико предлог за понављање поступка није одбачен, већ је донета одлука којом је предлог одбијен или усвојен, против те врсте одлука ревизија није дозвољена, јер се таквим другостепеним решењем не окончава поступак.

С обзиром на изложено, ревизија противника предлагача није дозвољена, због чега је одбачена као у изреци овог решења, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић